

ærede Medlem, der jo ganske sikkert er særlig jagtlyndig i dette Spørgsmaal, udtalte en ganske alvorlig Krittik, saa vidt jeg kunde forstaa, af nogle af disse Projekter, og mente at maatte tage meget nøje under Overvejelse, om virkelig det Projekt skulde godkendes, som der her særlig har været Tale om. Ogsaa i saa Henseende synes jeg derfor, at hvad der her er forelagt, hverken er Jugl eller Tiff. Jeg synes, at det er noget saa ufærdigt, at naar Ministeriet dog har kunnet vente til i Mandags med at forelægge det, havde det været rimeligere at vente saa lang Tid, at en virkelig Plan samtidig kunde være forelagt her i Tinget, saa at man havde kunnet give Ministeriets egne Motiver og ikke ladet dette Forslag komme her ind i Tinget paa Fakultetets Motiver.

Jeg har tidligere tilladt mig her i Tinget at henlede Opmærksomheden paa et Spørgsmaal, som jeg vilde have sat Pris paa, om man ogsaa i Ministeriet havde kunnet afvinde nogen Interesse, nemlig at man sammen med Spørgsmaalet om Dpførelsen af Frederiks Hospital ogsaa havde optaget Tanken om et Rigshospital, Statshospital, eller hvad man nu vil kalde det, i Sylland. Naar Fakultetet lægger en saa stor Vægt paa de syges Krav i saa Henseende, at det udtaler sig saaledes: „Befolkningen maa nemlig med Billighed kunne forlange, at Udgangen til Hospitaler under Sygdom og Videlse maa kunne ske paa en nogenlunde bekvem og lempelig Maade, hvis der ikke skal tilhøjes den syge usødbendige Videlse eller endog Fare, og en fjernere Beliggenhed af Hospitalerne fra den Befolkning, som nærmest er henvist til dem“ o. s. v. — naar Fakultetet nærer en saadan, som jeg synes, aldeles berettiget Omhu for de syge, saa forekommer det mig i allerhøjeste Grad forbausende, at baade Fakultetet og Ministeriet, der i dette Tilfælde har at sørge for ikke blot den københavnske Befolknings syge, men hele Landets syge, siger, at det er det eneste Statshospital, vi have her i Landet, uden at tænke paa de Nlemper, Farer og Ubequemmeligheder o. s. v., som f. Eks. den jydsk Befolkning er udsat for, idet den enten maa sejle pr. Dampskib til København og ofte ved Vintertid er fuldstændig forhindret fra at komme til Hovedstaden eller maa nøjes med de særlige jydsk Hospitaler. Det forekommer mig, at Ministeriet burde have taget under Overvejelse, hvorledes det kunde staafe den jydsk Befolkning Rettelse med Hensyn til Udgang til Hospitaler. Jeg er for saa vidt meget glad over, at vi have faaet denne Skribelse fra Fakultetet, som jeg synes, at det i alle Maader giver det Krav, der gentagne Gange er

rejist her i Salen om, at der fra Statens Side burde gøres noget for Hospitalsvæsenet i det øvrige Land, en god Støtte og tillige giver det et Stød fremad.

Jeg har endnu kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Bingel). Jeg deler i mangt og meget den Betragtning, han har gjort gældende med Hensyn til Fælledspørgsmaalet. Jeg tror, det er en egen Sag, om vi, naar Staten nu en Gang sidder inde med disse store og betydelige Arealer, levere disse fra os uden at faa nogen som helst Garanti for, hvorledes de ville blive benyttede. Med Hensyn til den Kontrakt, der er sluttet med Kommunen, og hvis Enkeltbeholdninger vi til Dato aldrig have kunnet komme fuldstændig paa det rene med her i Tinget, vide vi ikke, om der dertil er knyttet Aftaler om, hvorledes Fælleden skal benyttes, og hvilke Arealer der skulle blive forbeholdte til andre offentlige Bygninger, og vi vide overhovedet intet om, hvorledes Fællederne ere givne til Pris. Jeg deler fuldstændig den Betragtning, at det vilde være uforsvarligt fra Bevillingsmyndighedens Side, om vi vilde give Samtykke til, at Staten udleverede disse Arealer til en lignende Bebyggelse som den, til hvilken vi have overladt Kommunen saa mange store Arealer, som vi have set blive benyttede paa en alt andet end heldig Maade. Vi bør aldrig glemme, at København snart tæller $\frac{1}{6}$ af hele Landets Befolkning, og vi bør ikke her i dette Ting stille os ligeegyldige over for et Spørgsmaal, som har saa stor Betydning for hele Landets Befolkning. Jeg kan derfor i mangt og meget slutte mig til den Betragtning, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds gjorde gældende. Jeg kunde kun have Øyst til at rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem, nemlig om han i denne Sag taler paa egne Vegne, eller om han taler paa sit Partis Vegne. Skønt denne Sag nemlig nu er for 4de Gang til Behandling i Tinget, er der, saa vidt jeg ved, ellers ikke fremkommet nogen Udtalelse i den fra Medlemmerne, der høre til det ærede Medlems nærmeste Meningsfæller. Jeg kunde derfor ønske at vide, om den i ethvert Tilfælde meget skarpe Krittik, hvormed det ærede Medlem i Dag fremkom, er en rent personlig Udtalelse, eller om det er en Udtalelse, i hvilken man tør haabe, at han vil blive støttet og støttet kraftig fra sine sædvanlige Meningsfæller her i Tinget. — Der er endnu kun et — nærmest politisk — Spørgsmaal, jeg kunde have Øyst til at gøre det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valg-